

زمان بر قریب حد سے مصنف نشان از رعایت کشتگی و کرم خوردگی جا بجا حروف و الفاظ
 مانا بگوش موہمی مل نامشاہد و خمیر مری و در لاش نسخہ و دیگر آن بہت بیگناہم و در چارہ
 جستجو قریب وہ سال نگاہ بوداشتم و درین مرت از کلامی کتابجاتہ رئیس شہر و دیار نسخہ و دیگر آن
 بہم نرسید و رفع شکوک مقامات مخدوش نگروید آخر بخاطر عاتر حیان تراوید و بصیغہ سیدہ نوشید
 و راوہ الہی بدینگونہ تا بیدک تا کے این معشوقہ زیبا و جذیرہ رعنا را اور پر وہ باید داشت
 نقاب اجتناب از چہرہ باید داشت یعنی مطیع این مجرہ باید پرواخت و بر توکل الہی تکیہ
 باید ساخت کہ ہمیشہ کار و بار این مطیع بحایت توکل و توفیق الہی رونق پذیر و با شاہد تما
 بغلگہ تبار علیہ ہمان نسخہ برابرے نقل بر آستن مقرر شد و در حل مقامات مخدوش عبود امعان
 نظر شد اسباب تصحیح کمال حوض و فکر کار فرمودند و بقدر امکان بہ تصحیح آن سعی و کوشش
 نمودند بر این معنی بعض مقام حل نگرویدند و بسبب نامحسوس مخدوش بودن بہتم نرسیدند
 ہچنان آن مقام سادہ گذار شدہ شد و از تصرف بری داشتہ شدند چہ در کلام بچو علام
 تصرف محض تکلف و تکلف صرف تصرف لہذا از ناظرین با تکلیف امید چنین است کہ مبطوع
 شدن بچو نسخہ عزیز الوجود را عنایت داشتہ سادہ بودن مقامات مذکور بعد از مسطور تصور جوانند
 فرمود و نسبت بہ وجہ طلبی و سعی و کوشش بسیار باب مطیع نظر کردہ بر عا خیر ما و خواہند نمود

کہ ازان مستیٹا شدہ بود و جایافت نے نے سارہ بلندی بر سر سخن با فراوان حکمت یافت
 دیوان بچیم کہ جمعیت حواس خمسہ را واسطہ عظیمست و مثل ربع ربع محسود و مستطیسات ربع
 و تخیم قرینست کہ کسوت طبع پوشد و پے شہرت نام صفت کوشد ہا تا سخن قاورست
 بدگیرین ہا ہا تا کہ در علم سلیقی و بل سیدریدند و در راہ ناموس ناموس آواز میکشیدند آخر
 از شہر آہنگ مخالف بالیدن کوشش بر و اختند و یکدست نقل بر زبان دستگ روہان
 انداختند زمین را وہ وسیع و جوصلہ رفیع والا جناب علی القاب چراغ کاشانہ بختیار کے
 لعل نداب کان ہوشیاری اوج آسمان مہرانی موج عمان قدر دانی فاقہ نقص ناثران
 باقدکمال شاعران نیر بوج مروت گوہر دوح فتوت مرے و انشوران جہان مضرسان
 خرد پروان پیوستہ سے ارباب عقل و نظر متقدما سے اصحاب دانش و ہنر و یاد دل سبحاب
 کرم ذوی القدر و المناصب جناب منشی نولکشور صاحب سی آئی ای والا نعم کہ باشاعت
 علم کہ از کسالت ہمت و تصور توجہ اکابر روزگار خود سازمی را تو الہ احتجاب کردہ بودید
 و کردہ ہا کردہ شرفا از ارادت والا بیشتر از بیشتر کہ شائستگی را بیالیست نواخت
 نوالش عنایت کیت از واسن مغلوکان رفتہ و کیش رتیبہ بھی از الفاس اور رونق تازہ پذیرفتہ
 مناقب شاقب و اوصاف صفات او بر لے خود سر مایہ نازست و از بہن کردن سخن ہمت
 و محبت اوصافش و نازست الموقر بفضل خالق بچون و چگون و بین عون صانع کن
 میگون درین ایام محبتہ فرجام فرج الیام نصارت انصام این کلیات و داوین راجع عنان
 حضرت ملک الشعراء امیر خسرو دہلوی علیہ رحمۃ اللہ القوی کہ انا عالم خلقا سے سر حاصل ولیا
 کرام سر آمد عرفانے عظام حضرت محبوب الہی نظام الدین اولیازری از رفیت قدس اللہ
 سر و العزیز و اعلیٰ اللہ فی فراوین البیان بووند در مطبع نامی گرامی منشی نولکشور صاحب

سی آئی اسی واقع کا پورصانہ اللہ عن شہ الدہور لیسیر ریشی دریا دل امیر باؤل سر آری ای
 اہبت و اجلال زریبا فراسے مستد عروہ اقبال ستودہ فضال فرخندہ خوی المجد الماسن
 سعالی نقاب عالیجناب ہشتی برآگ تراہن صاحب بھارگوراسے بہا در مارچ بالفتح
 و لہر و مالک بطبع نام اقبالہ و بہ تصحیح عمدۃ الصمیمین ذی المجاہد مولانا محمد
 حامد علیخان حاکم شاہ آبادی مدظلہ باہتمام پنڈت شبام ناسف
 منیجر باہ ستمبر ۱۹۱۶ء بار چارم زیور انطباع در برک شیدہ

تاریخ طبع از اسوہ سخنوران مولانا محمد حامد علیخان حاکم شاہ آبادی

حافظ عمدۃ تصحیح

کلام خسرو ملک سخن خوب
 رقم کردہ - چہ دیوان مرغوب
 ۱۳۳۴ھ

درین ایام شرح طبع گردید
 پے تاریخ طبعش کلک حاکم